

عنوان مقاله:

محدودیت‌های توسعه بیوهربیسایدها

محل انتشار:

دومین همایش ملی کشاورزی بوم شناختی ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

زهرا حاتمی مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

ابراهیم زینلی - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

ابتکار استفاده از پاتوژنهای گیاهی و آلودگیهای تولید شده از پاتوژن‌ها و دیگر میکروارگانیسمها به عنوان عوامل کنترل بیولوژیکی علفهای هرز (بیوهربیسایدها) تقریباً سیسال پیش شروع شد. پس از آن پاتوژنهای گیاهی (باکتری-ابی و قارچی) و آلودگیهای میکروبی متعددی، برای آزمون کردن پتانسیل بیوهربیساید شدن آنها-جدا شده و مشخص شدند. دیدگاه بیوهربیسایدی، در جایی که استفاده از دیدگاه کلاسیک (استفاده از دشمنان طبیعی غیربومی) مناسب نیست-ست کنترل موثر علفهای هرز را در سیستمهای زراعی متعهد میشود. با وجود این که دلایل زیادی برای توسعه بیوهربی-سایدها وجود دارد اما علفکشهای شیمیایی به دلیل سودمند بودن، انتخابی بودن، مقرون به صرفه بودن از لحاظ اقتصادی و نسبتاً بیخطر بودن آنها، رقابتی قدرتمند بیوهربیسایدها محسوب میشوند. محدودیتهایی که در راه توسعه بیوهربیسایدها وجود دارد شامل محدودیتهای بیولوژیکی، محیطی، تکنولوژیکی و اقتصادی هستند. خیلی از این محدودیتهای-بسیار در نظر گرفته میشوند که هدف، تولید علفکشهایی گاملاً مشابه با خصوصیات علفکشهای شیمیایی است. در بسیاری موارد، چنین وسواسی بیمورد و غیرضروری است. برای توسعه بیشتر بیوهربیسایدها باید فرمولاسیون آنها بهبود یابد و از کارایی صحرائی آنها اطمینان حاصل شود و تحقیقات بیشتری بر روی ارگانیسمه-ابی-بسیار-میت و گستره میزبانی وسیع انجام شود و باید تلاش بیشتری برای توسعه تکنیکهای ارتقاء زراعی و ژنتیکی میکروارگانیسمهای بیوهربی-سایدی وقف شود.

کلمات کلیدی:

بیوهربیسایدها، کنترل بیولوژیکی علفهای هرز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/28049>

